

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 52. Ludovici XV. Franciæ Regis mandatum de acceptanda Constitutione
Unigenitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.

§. LII.

Ludovici XV. Franciæ Regis mandatum de acceptanda Constitutione Unigenitus.

Quamquam potissimi ex Sorbonæ Doctoribus Constitutionem sincero animo amplecterentur, non deerant tamen nonnulli, qui ceteris pertinaciores libellum supplicem Parisiensi Parlamento offerrent, peterentque, ut eorum appellatio a Facultatis Theologicæ decretis interjecta reciperetur. Subscripti legebantur centum Doctores, ex quibus tamen non pauci aut jure suffragii nondum pollebant, aut jam dudum eo privati erant, alii vero palam declarabant, se invitis ac inscis sua nomina fuisse libello inserta. Non minora pervicacia obsistebant Parisiæ Urbis, ac circumvicinæ Parochi. His enim præter aliam epistolam anno prioris die 29. Decembris ad Archiepiscopum Parisiensem datam, insuper declarationem publici juris fecerunt, in qua omne acerbitatis virus in Constitutionem Pontificiam & Instructionem Archiepiscopi, qui illius promulgationem præcepit, maledico prorsus calamo evomuerunt. omnesque apices præfatæ instructionis vel temeraria crisi

contaminarunt, vel aculeatis ironiis, Sæc. XVIII.
 & malignis interpretationibus corrupe- A. C. 1730.
 runt. Ea facinoris indignitas tanto-
 pere offendit Archiepiscopum, ut die
 octava Februarii apud Regem amare
 questus, datis ad eundem literis expo-
 neret, a sæculis inauditam esse in Ec-
 clesia proterviam, qua Clerus inferior
 contra suos Superiores rebelli ausu in-
 surrexisset, debitamque subordina-
 tionem, ac dependentiam aperta fronte
 evertisset: nihilominus tamen Archi-
 episcopus Regem rogabat, ut justæ suæ
 indignationis severitati adhucdum in-
 tervallum dare vellet; se enim prius
 omnes patientiæ & charitatis vias ac
 media pertentaturum. Ad has Ar-
 chiepiscopi literas Ludovicus XV. Gal-
 liarum Rex die decima quinta Februarii
 propria manu rescripsit, se quidem de
 ejus sapientia & magnanimitate novo
 experimento persuasum esse, tantam
 tamen eorum, de quibus questus esset,
 scelerum enormitatem esse, ut vix suæ
 indignationi temperare potuerit, laude
 equidem dignissimam esse charitatem,
 qua in reorum favorem implorasset
 clementiam, si tamen eos mansuetu-
 dine ad obsequium revocare non posset,
 polliceri se, quod ipsum tota regiæ au-
 thoritatis suæ potentia suffulturus esset.
 Nec suis promissis deerat Rex, ut enim
Hist. Ecclæs. Tom. LXXIII. Q pu

Sæc. XVIII. publicam, quæ tam manifeste periculi
A. C. 1730. tari videbatur, tranquillitatem pro ve-
 ribus firmaret, die vigesima quarta
 Martii in sanctiore suo Senatu decla-
 rationem promulgari iussit, qua denique
 exposuit, se omnino velle, ut Pontifici-
 cum Bullæ contra Jansenismum editæ,
 necnon Constitutio *Unigenitus* ab omni-
 bus & singulis in universo Regno de-
 bita submissione reciperetur, postea
 vehementer querebatur de quibusdam
 turbidi ingenii hominibus, qui Regiam
 suam declarationem Mense Augusto
 Anni 1720. promulgatam transgressi,
 & Bullam *Unigenitus* probris & con-
 vitis in suis libellis non minus temerarie
 quam petulanter proscindere & frivolis
 cavillationibus formularii subscriptionem
 eludere, ac demum adversus Episcopalem
 Ordinem insurgere præsumpsissent. His
 præmissis Rescriptis hæc declarationem
 septem complectebatur articulis, & quidem I. ut
 Pontificiarum Constitutionum, & legum
 Ecclesiasticarum observantia efficacius
 urgeretur, inhibuit, ne ullus vel ad S.
 Ordines promoveretur, vel quodcumque
 Beneficium petere vel obtinere posset,
 nisi prius Formulario subscriptionis
 factæ testimonium tam petitionis literis,
 quam in possessionis actu scriptum exhiberet.

hibeatur, secus tam hæc quam illa pro nullis habeantur: Hac super re Archiepiscopi, totiusque Regni Præsules exacte ac fideliter invigilent: Hi autem Ecclesiastici, qui vel nondum formulario subscripsissent, vel subscribere recusaverint, ad possidenda beneficia, in quæ institui postulaverint, sint incapaces, cunctaque beneficia, quæ antea eis fuere collata, censeantur ita vacare, ut a quovis alio impetrari valeant.

Sæc. XVIII.
A. C. 1730.

II. Præcipit Rex, ut non alteri formulæ, quam quæ per edictum Mensis Aprilis Anno 1665. præscripta fuit, subscriberetur, omnisque alia formula, nisi sit pura, simplex & vacua ab omni distinctione, aut ejusmodi interpretatione vel restrictione, qua directe vel indirecte Innocentii X. Alexandri VIII. & Clementis XI. Bullis derogaretur, omnino rejiciatur, omnesque, qui aliis formulis uti præsumpserint, poenis omnibus præfato edicto Mensis Aprilis Anno 1665. statutis sint obnoxii.

III. Regiæ literæ & decretum die 14. Febr. 1714. promulgatum, necnon Regis declaratio die 4. Augusti Anno 1720. facta in suo robore permaneant, cumque Constitutio *Unigenitus*, utpotè ab Ecclesia acceptata, in legem Ecclesiæ transferit, Rex præcipit, ut ea pariter pro Regni lege habeatur, & ut

Q 2

talis

Sæc. XVIII. talis ab omnibus subditis (nullo ex
 A. C. 1730. cepto) in omnibus totius Regni locis
 observetur.

IV. Confirmat Rex quintum articulum, quo Anno 1720. die quarta Augusti silentium imponebatur, vetat tamen, ne sub obtentu hujus silentii temere spargeretur, Regem voluisse Episcopis inhibere, ne suis populis obedientiam & submissionem erga Bullam *Unigenitus* inculcarent.

V. Pariter inhibet Rex, ne occasione Bullarum in Regno receptarum novæ exigatur subscriptio, hoc tamen non obstante declarat, quod Episcopi illos omnes (nemine excepto) qui post declarationem Anni 1720. vel suas appellationes innovarunt, vel se eis inhærere, scriptotenus declararunt, vel Bullam aut explicationes ab Episcopis Anno 1714. & 1720. factas publicis scriptis impugnarunt, vel sermones Ecclesie & Episcopatu injuriosos habuerunt, a sacris Ordinibus, dignitatibus & beneficiis excludere potuissent & debuissent, singula enim hæc facinora a die prima Augusti Anni 1720. talia erant, ut ejusmodi homines jure accusari potuissent. Eapropter voluit Rex, ad hoc, ut Episcopi ejusmodi criminum reos excludere & repellere valeant, sufficere, ut de uno ex hisce criminibus

bus vel legitimis probationibus, vel Sæc. XVIII.
A. C. 1730.
tunc quando pro Institutione ab Episcopis desuper interrogantur, propria confessione convicti appareant, aut suam mentem circa submissionem præfatis Constitutionibus debitam aperire recusant.

VI. Declarat insuper Rex, quod si illi, qui alicujus ex criminibus in primo, secundo, tertio, & quinto hujus declarationis articulo expositos se reos fecerunt, & forte ab Episcoporum sententia tanquam ab abusu appellare ausi fuerint, eorum appellationes interfectæ nullatenus habeant effectum suspensivum, sed duntaxat devolutivum; sique causa, ob quam Episcopus hos Ecclesiasticos a S. Ordinibus &c. exclusit, non alia est, quam ejusmodi crimen in his articulis expressum, tunc hæc causa non habeatur pro legitima abusus probatione: si vero Episcopi præter hanc causam alias adduxerint, & hæc tanquam abusivæ fuerint judicatæ, tunc Parlamenta declarent, in his duntaxat causis involvi abusus, & propter has appellantem juxta Articulum VI. edicti Mense Aprili Anno 1695. ad Judices in Hierarchia Ecclesiastica stabilitos & ad ipsum Archiepiscopum vel Episcopum, qui Institutionem Canoniceam ei denegavit, remittat.

Q 3

VII.

Sæc. XVIII.

A. C. 1730.

VII. Innovabat denique Rex ea quæ circa Typographos in sua declaratione diei decimæ Martii Anno 1723 decreverat, pœnisque ibidem statutis obnoxios fore declarabat omnes illos, qui libellos, in quibus præfatæ Pontificum Constitutiones ac speciatim Bullæ *Unigenitus*, *Instructio Pastoralis* Anni 1714. atque Cleri Gallicani explicationes Anni 1720. editæ directe vel indirecte impugnantur, vel composuissent, vel in vulgus sparsissent, aut propositiones in præfata Constitutione tametsi innovasse, aut quovis pacto adoptasse, vel reverentiam Pontifici, Episcopis, Regiæ auctoritati, Regni juribus aut Ecclesiæ Gallicanæ libertatibus debitam violasse convicti fuerint. Quicumque autem Ordo aut Communitas, vel quisunque privatus suas ædes sine locaverit, ut ejusmodi scripta illis asservari, vel occultari possent, pariter hi omnes severe puniantur. Tandem Rex omnibus Parlamentorum Curis & Judicibus serio injunxit, ut ad exactam & inviolabilem præsentis declarationis observantiam omnem studium & sollicitudinem impendant, atque Episcopis eorumque Officialibus necessariam opem & assistentiam ad hoc exhibeant. ut eorum decreta & sententiæ executioni mandentur.

Hanc

Hanc declarationem Rex edidit ad Sæc. XVIII.
A. C. 1730.
impensas Episcoporum preces. Hi enim unacum Fleuryo Cardinale & Chauvelino Regii Sigilli Custode jam dudum Regem aliunde proprio Religionis Zelo & pietate incensum efflictim rogabant, ut Regia auctoritate, legumque severitate refractoriorum petulantiam cohiberet.

§. LIII.

Parisini Parlamenti oppositio contra hanc Regis declarationem.

Hoc Regis decretum Ecclesiæ pacem & Regno tranquillitatem absdubio plene reddidisset, nisi illius executio per summam quorundam proterviam ad quævis audenda projectam minus religiose fuisset promota: adhucdum tamen, postquam D'Auguessanus supremus Regni Cancellarius hucusque vincinescius, necnon Portailus primus Parlamenti Parisini Præses sese Constitutioni Pontificiæ subjecerant, haud exigua prosperi successus spes affulserat; quocirca Rex die tertia Aprilis suam declarationem Parlamento tradi, eamque ad acta referri præcepit: Præses igitur, cum de communi omnium consensu haud temere dubitaret, Regis mandatum nonnisi aliquibus, privatim.